

16.8.1978

Opastinsilta 7 00520 HELSINKI
Semaforbron HELSINGFORS 52

Puhelin 1511
Telefon

... Työeläkelaitoksille

Tasavallan presidentin esittelyssä 28.7.1978 vahvistettiin lait kansaneläkelain muuttamisesta sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi. Lainmuutoksen keskeisenä sisältönä on laajaksi suunnitellun kansaneläkelainsäädännön uudistamisen ensimmäinen vaihe. Ensimmäiseen vaiheeseen liittyy myös työeläkelakien muutoksia.

Eläketurvakeskuksen yleiskirjeessä 14/78 on jaettu hallituksen esitys nyt hyväksytystä lakipaketista. Eduskuntakäsittelyssä mainittuun lakiesitykseen tehtiin vain vähäisiä, lähinnä lakiteknisiä muutoksia.

Oheisena lähetetään vahvistetut lainmuutokset työeläkelakien osalta. Eläketurvakeskus lähettää erikseen kuluvan syyskauden aikana yleiskirjeet nyt vahvistetuista laeista sekä niiden soveltamisen että niiden aiheuttaman tietoliikenteen osalta.

ELÄKETURVAKESKUS

LIITTEENÄ

Lait työeläkelakien muuttamisesta

JAKELU

A 1-8
B 1

Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta.

Annettu Naantalissa 28 päivänä heinäkuuta 1978.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentti, 5 §, 5 b §:n 2 momentti, 6 §:n 3 momentti, 8 §:n 1 ja 7 momentti, 8 a §:n 2 momentti sekä 12 §:n 1 momentin 2 ja 4 kohta,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 1 momentti muutettuna 18 päivänä kesäkuuta 1971 ja 29 päivänä joulukuuta 1972 annetuilla laeilla (500/71 ja 934/72), 5 §, 5 b §:n 2 momentti ja 8 §:n 7 momentti 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (749/74), 6 §:n 3 momentti ja 12 §:n 1 momentin 2 kohta mainitussa 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa laissa sekä 8 §:n 1 momentti, 8 a §:n 2 momentti ja 12 §:n 1 momentin 4 kohta 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (639/66), näin kuuluviksi:

1 §.

Työnantaja on velvollinen järjestämään ja kustantamaan tämän lain mukaiset vähimmäisehdot täyttävän eläketurvan jokaiselle työntekijälleen, jonka työsuhde on jatkunut yhdenjaksoisesti vähintään kuukauden. Laki ei kuitenkaan koske työsuhdetta:

1) joka on alkanut työntekijän täytettyä 65 vuotta tai, jollei häneen aikaisemmin ole sovellettu tätä lakia, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelakia (134/62), maatalousyrittäjien eläkelakia (467/69) tai yrittäjien eläkelakia (468/69), joka on alkanut sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana työntekijä on täyttänyt 63 vuotta;

2) jossa työansio voidaan arvioida keskimäärin pienemmäksi kuin 90 markaksi kuukaudessa, kuitenkin siten, että työsuhde, jossa säännöllinen työaika on vähintään 20 tuntia viikossa, on työansion määrästä riippumatta tämän lain alainen;

3) jonka perusteella työntekijällä muun lain tai asetuksen nojalla on oikeus eläkkeeseen; tai

4) jonka perusteella työntekijällä on oikeus eläkkeeseen kunnan, kuntainliiton tai seurakunnan tahi uskonnollisen yhdyskunnan työntekijöitä koskevan sellaisen eläkesäännön mukaan, jonka työntekijälle määräämä täysi eläke vastaa vähintään tässä laissa säädettyjen perusteiden mukaista eläketurvaa.

5 §.

Eläkkeen määrä on jokaiselta täydeltä eläkkeeseen oikeuttavalta palvelusajan kuukaudesta

1/8 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Jos eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi on laskettava aika ennen 1 päivää heinäkuuta 1962, eläkkeen määrä on kuitenkin tältä osin jokaiselta täydeltä eläkkeeseen oikeuttavan palvelusajan kuukaudesta 1/12 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta.

Vanhuuseläke on yhtä suuri kuin se tämän lain mukainen työkyvyttömyyseläke, joka työntekijälle olisi myönnetty, jos hän olisi tullut täyteen työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeuttavassa määrin työkyvyttömäksi viimeisenä päivänä sitä kalenterivuotta, jonka aikana hän on täyttänyt 63 vuotta. Työkyvyttömyyseläkkeen, jonka perusteena oleva työkyvyttömyys on alkanut ennen työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden päättymistä, muuttuminen vanhuuseläkkeeksi ei aiheuta eläkkeen määrän tarkistamista, ellei eläkkeeseen oikeuttava palvelusaika sanotun muutoksen johdosta pitene. Jos vanhuuseläke myönnetään muusta ajankohdasta kuin eläkeiän saavuttamista seuraavan kuukauden alusta, muutetaan eläkkeen määrää alkamisajasta riippuen laskemalla määrä vakuutusmatemaattisia periaatteita noudattaen siten kuin sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö määrää.

5 b §.

Täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruus määrätään 5 §:n 1 momentin ja 5 a §:n mukaan. Jos työntekijä tulee työkyvyttömäksi sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana hän on täyttänyt 63 vuotta, täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruus määrätään 5 §:n 2 mo-

mentin mukaan. Osaeläke on puolet täydestä eläkkeestä. Jos kuitenkin työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1927, osaeläke on seuraavien prosenttilukujen mukainen osa täydestä eläkkeestä:

Syntymävuosi	Osaeläke prosenttia täydestä eläkkeestä
1919 tai aikaisempi	66
1920	64
1921	62
1922	60
1923	58
1924	56
1925	54
1926	52

6 §.

Jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 sellaista päivää, joilta työntekijä ei ole saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaista päiväavustusta, luetaan tämän työsuhteen perusteella myönnettävää työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika. Jollei työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, luetaan sen perusteella eläkkeeseen oikeuttavaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeutta lain tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläketurvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Mitä edellä tässä momentissa on säädetty, ei kuitenkaan sovelleta vanhuuseläkkeen eikä sellaisen työkyvyttömyyseläkkeen, jonka perusteena oleva työkyvyttömyys on alkanut työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden jälkeen, määrää laskettaessa, ellei työntekijä ole ollut sanotun iän täyttämivuoden aikana tämän lain piiriin kuuluvassa työssä ottaen huomioon kokonaisuudessaan myös sanotun vuoden aikana päättynyt työsuhde yhteensä vähintään neljä kuukautta.

8 §.

Jos tämän lain vähimmäisehtojen mukainen

vanhuus- tai työkyvyttömyyseläke taikka, milloin työntekijä lisäksi saa vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä merimieseläkelain nojalla, tapaturmavakuutuslain säännöksiin perustuvaa elinkorkkoa, liikennevakuutuslain nojalla myönnettyä omaan vammaan perustuvaa jatkuvaa korvausta, sotilasvammalain nojalla myönnettyä elinkorkoa tai 4 momentissa tarkoitettua peruseläkettä tai muuta siihen verrattavaa työ- tai virkasuhteeseen perustuvaa eläkettä, näiden suoritusten yhteismäärä ylittää 2 momentissa säädetyn yhteensovitusrajan, vähennetään tämän lain mukaisesta vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeestä määrä, joka on yhtä suuri osa ylitteestä kuin tämän lain vähimmäisehtojen mukainen eläke on kaikista peruseläkkeistä. Jos vanhuuseläke 5 §:n 2 momentin mukaisesti myönnetään muusta ajankohdasta kuin eläkeiän saavuttamista seuraavan kuukauden alusta, yhteensovitus toimitetaan työntekijän täyttäessä vanhuuseläkkeen saamiseen oikeuttavan iän.

Sovellettaessa 2 ja 5 momenttia otetaan kansaneläkelain ja perhe-eläkelain mukaiset eläkkeet kunakin kalenterivuonna huomioon sen määräisinä kuin ne ovat edeltäneen kalenterivuoden marraskuun 1 päivänä. Työntekijän täyttäessä vanhuuseläkkeen saamiseen oikeuttavan iän otetaan 1 momentin toisessa virkkeessä tarkoitettua yhteensovitusta toimitettaessa kansaneläkelain mukainen eläke huomioon kuitenkin sen määräisenä kuin se on eläkeiän täyttämistä edeltäneen kalenterivuoden marraskuun 1 päivänä.

8 a §.

Jos vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen saajalle myönnetään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu eläke, elinkorko tai jatkuva korvaus, toimitetaan 8 §:n 1 momentin mukainen yhteensovitus uudelleen. Yhteensovituksen johdosta eläkettä vähennetään kuitenkin vain sen verran, että sanotussa momentissa tarkoitettujen etuuskien yhteismäärä pysyy vähintään yhtä suurena kuin se olisi, jollei oikeutta tämän momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettuun eläkkeeseen, elinkorkoon tai jatkuvaan korvaukseen olisi ollut. Sama koskee 8 §:n 5 momentin mukaista yhteensovitusta, jos perhe-eläkkeen saajalle myönnetään mainitun momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu eläke tai jatkuva korvaus. Samoin toimitetaan

8 §:n 1 momentin mukainen yhteensovitus uudelleen, kun eläkettä tarkistetaan 5 b tai 7 c §:n mukaisesti. Niin ikään toimitetaan 8 §:n 5 momentin mukainen yhteensovitus uudelleen, kun edunsaajana oleva lapsi täyttää 16 vuotta tai muu edunsaaja kuin 16 vuotta täyttänyt lapsi lakkaa olemasta edunsaajana, jos eläkkeen määrä siten suurenee. Hakemuksesta toimitetaan 8 §:n mukainen yhteensovitus myös uudelleen, jos siihen vaikuttaneen muun eläkkeen, elinkoron tai jatkuvan korvauksen määrä on olennaisesti muuttunut.

12 §.

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 6 §:n 3 momenttia soveltaen, sekä perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjäntäjän 6 §:n 3 momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden loppua, jona edunjäntäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei 7 c §:n mukaista korotusta eikä eläkkeen alkamisen jälkeen 9 §:n perusteella annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjäntäjä kuului sanotussa momentissa tarkoitetun työsuhteen perusteella kuitenkin siten, että edellä tarkoitettua eläkkeestä, jonka perusteena oleva elä-

ketapahtuma on sattunut työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden jälkeen, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä on viimeksi kuulunut ennen eläketapahtuman sattumista sanotun iän täyttämivuonna tai sen jälkeen yhdenjaksoisesti jatkuneen vähintään neljän kuukauden työsuhteen perusteella;

4) muista vanhuus-, työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeiden niistä osista, jotka ylittävät 1—3 kohdan mukaiset määrät työttömyyseläkkeestä, sekä maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisestä muutoksesta johtuvista kustannuksista ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua sanottuun lakiin perustuvan eläketurvan aiheuttamien kulujen osuudesta vastaavat eläkelaitokset yhteisesti sosiaali- ja terveysministeriön eri kululajeja varten antamien perusteiden mukaisesti; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1980.

Tätä lakia sovelletaan eläkkeeseen, johon oikeus syntyy lain voimassa ollessa kuitenkin siten, että 8 §:n 7 momenttia ja 8 a §:ää sovelletaan tämän lain voimaan tulon jälkeen toimitettavassa eläkkeiden yhteensovituksessa.

Tämän lain 1 §:n 1 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1966 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Naantalissa 28 päivänä heinäkuuta 1978.

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 5 §:n muuttamisesta.

Annettu Naantalissa 28 päivänä heinäkuuta 1978.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 5 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin edellinen on 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (660/76) ja jälkimmäinen 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (750/74), näin kuuluviksi:

5 §.

Vanhuuseläke on yhtä suuri kuin se tämän lain mukainen työkyvyttömyyseläke, joka työntekijälle olisi myönnetty, jos hän olisi saanut työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman ja tullut täyteen työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeuttavassa määrin työkyvyttömäksi viimeisenä päivänä sitä kalenterivuotta, jonka aikana hän on täyttänyt 63 vuotta. Työkyvyttömyyseläkkeen, jonka perusteena oleva työkyvyttömyys on alkanut ennen työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden päättymistä, muuttuminen vanhuuseläkkeeksi ei aiheuta eläkkeen määrän tarkistusta, ellei eläkkeen määrää laskettaessa tule otettavaksi huomioon palkkaa, jota ei ole otettu huomioon työkyvyttömyyseläkkeen määrää laskettaessa. Eläkkeen vuotuinen määrä on puolitoista prosenttia työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti korjattujen ja työntekijän 23 ikävuoden täyttämisen jälkeen ansaitsemien niiden palkkojen yhteismäärästä, joiden perusteella on suoritettu vakuutusmaksu tämän lain mukaan. Jos työntekijä on jonakin kalenterivuotena ansainnut tässä laissa tarkoitetuissa toissa vähemmän kuin 200 markkaa, ei sinä vuotena ansaittua palkkaa kuitenkaan oteta huomioon eläkkeeseen oikeuttavana. Jos työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää maaliskuuta 1922, korotetaan eläkettä kertomalla se luvulla, joka saadaan, kun luku 264 jaetaan niiden kuukausien lukumäärällä, jotka sisältyvät aikaan heinäkuun alusta 1962 sen kalenterikuu-

kauden loppuun, jona työntekijä täyttää 65 vuotta, edellyttäen, että näin saatu korotuskerroin on suurempi kuin luku yksi. Sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä edellä tarkoitetun korotuksen laskemisesta. Sanottua lukua 264 muutetaan jäljempänä olevan taulukon mukaisesti. Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (750/74) voimaantulosäännöksen 3 momentissa mainitun syntymäaikaajan 1 päivän heinäkuuta 1922 asemesta käytetään syntymäaikaajana 1 päivää heinäkuuta 1926 ja prosenttilukua 25 muutetaan seuraavasti:

Vuonna	Luvun 264 asemesta luku	25 %:n asemesta %
1977—1978	280	27
1979—1981	288	28
1982 ja sen jälkeen .	296	29

Työkyvyttömyyseläke myönnetään joko täytenä eläkkeenä tai osaeläkkeenä. Täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruus määrätään 1 momentin mukaan. Jos työntekijä tulee työkyvyttömäksi sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana hän on täyttänyt 63 vuotta, täysi työkyvyttömyyseläke lasketaan, kuten edellä 1 momentissa on vanhuuseläkkeestä säädetty. Täysi työkyvyttömyyseläke myönnetään työntekijälle, jonka työkyvyn on 4 §:n 2 momentin mukaisesti arvioitu olevan ainakin vuoden ajan alentunut vähintään kolmella viidennek-

sellä. Muussa tapauksessa työkyvyttömyyseläke myönnetään osaeläkkeenä ja sen määrä on puolet täydestä eläkkeestä. Jos kuitenkin työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1927, osaeläke on seuraavien prosenttilukujen mukainen osa täydestä eläkkeestä:

Syntymävuosi	Osaeläke prosenttia täydestä eläkkeestä
1919 tai aikaisempi	66
1920	64
1921	62
1922	60
1923	58

1924	56
1925	54
1926	52

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1980.

Tätä lakia sovelletaan eläkkeeseen, johon oikeus syntyy lain voimassa ollessa.

Tämän lain 5 §:n 1 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1962 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Naantalissa 23 päivänä heinäkuuta 1978.

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki

maatalousyrittäjien eläkelain 1 ja 8 §:n muuttamisesta.

Annettu Naantalissa 28 päivänä heinäkuuta 1978.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:n 3 momentti ja 8 §:n 6 momentti, sellaisina kuin ne ovat 23 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (830/70), näin kuuluviksi:

1 §.

Tämä laki ei kuitenkaan koske:

1) maatalousyrittäjää, joka ei ole täyttänyt 18 vuotta, eikä toimintaa, joka ei ole maatalousyrittäjän täytettyä sanotun iän yhdenjaksoisesti jatkunut vähintään neljää kuukautta;

2) maatalousyrittäjää, jonka 8 §:ssä tarkoitettu työtulo sanotun pykälän säännösten mukaan arvioituna ei vastaa vähintään 500 markan vuosituloa; eikä

3) maatalousyrittäjän toimintaa, joka on alkanut sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana hän on täyttänyt 63 vuotta, jollei häneen aikaisemmin ole sovellettu tätä lakia, työntekijäin eläkelakia (395/61), lyhytaikaisissa työsuhhteissa olevien työntekijäin eläkelakia (134/62) tai yrittäjien eläkelakia (468/69).

8 §.

Vakuutuksen alkaessa maatalousyrittäjien eläkelaitos vahvistaa maatalousyrittäjän työtulon. Jos työtuloon vaikuttavat seikat myöhemmin olennaisesti muuttuvat, tarkistetaan se hakemuksesta. Eläkelaitos voi myös omasta aloitteestaan tarkistaa työtulon. Työtuloa ei saa kuitenkaan muuttaa takautuvasti. Sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana maatalousyrittäjä on täyttänyt 62 vuotta, tarkistetaan työtuloa vain, jos maatalousyrittäjä ei täytä 1 §:n mukaisia vakuuttamisedellytyksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1980.

Tätä lakia sovelletaan eläkkeeseen, johon oikeus syntyy lain voimassa ollessa.

Tämän lain 1 §:n 3 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1970 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Naantalissa 28 päivänä heinäkuuta 1978.

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki

yrittäjien eläkelain 1 ja 7 §:n muuttamisesta.

Annettu Naantalissa 28 päivänä heinäkuuta 1978.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/69) 1 §:n 3 momentti ja 7 §:n 2 momentti, näistä ensiksi mainittu lainkohta sellaisena kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1972 annetulla lailla (937/72), näin kuuluviksi:

1 §.

Tämä laki ei kuitenkaan koske:

1) yrittäjää, joka ei ole täyttänyt 18 vuotta, eikä toimintaa, joka ei ole yrittäjän täytettyä sanotun iän yhdenjaksoisesti jatkunut vähintään neljää kuukautta;

2) yrittäjää, jonka työtulo kuukautta kohden tämän lain alaisesta ansiotyöstä on arvioitava keskimäärin pienemmäksi kuin työntekijän eläkelain (395/61) 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa edellytetty määrä kaksinkertaisena;

3) ansiotyötä, jonka perusteella yrittäjällä on oikeus eläkkeeseen muun lain tai julkisen eläkesäännön mukaan; eikä

4) yrittäjän toimintaa, joka on alkanut sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana yrittäjä on täyttänyt 63 vuotta, jollei häneen aikaisemmin ole sovellettu tätä lakia, työntekijäin eläkelakia, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelakia (134/62) tai maatalousyrittäjien eläkelakia (467/69).

7 §.

Vakuutuksen alkaessa eläkelaitos vahvistaa yrittäjän työtulon. Jos työtuloon vaikuttavat seikat myöhemmin olennaisesti muuttuvat, tarkistetaan se hakemuksesta. Eläkelaitos voi myös omasta aloitteestaan tarkistaa työtulon. Työtuloa ei saa kuitenkaan muuttaa takautuvasti. Sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana yrittäjä on täyttänyt 62 vuotta, tarkistetaan työtuloa vain, jos yrittäjä ei täytä 1 §:n mukaisia vakuuttamisedellytyksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1980.

Tätä lakia sovelletaan eläkkeeseen, johon oikeus syntyy lain voimassa ollessa.

Naantalissa 28 päivänä heinäkuuta 1978.

Tasavallan Presidentti

Ministeri